

Výbuch

Sabina Ludányiová

1. Odsouzena k tomu být milována,
být růží, co dožije se tisícátého rána.
Bez ztráty květu vytvářet štěstí
a plavat si ve svém vlastním moři neřestí.

2. V duši kulhat na pravou nohu,
tělem klamat a ukazovat, jak běžet mohu.
Bez zakopnutí, bez vrávorání,
hlavně to zvládnout, to na palci věčné stání.

R: Výbuch ustát, když roztrhá tě celou,
stát se skálou, která přestává být němou.
Tělem, hlavou o zem opřená, nabrat z ní sílu,
která se už nikdy neschová.

3. Bolest a vášeň staly se blízkou osobou,
ti dva přátelé jen tak rozejít se nemohou.
Nechat se prostoupit pocity a pění
a navodit pocit, že víc do mě se nemůže vejít.

R: